

IN MEMORIAM

Prof. dr. sc. **DARKO MEŠTROVIĆ**,
dipl. ing. građ.
(28. srpnja 1953. – 4. prosinca 2021.)

Iznenadila nas je i duboko ganula tužna vijest da nas je dana 2. prosinca 2021. zauvijek napustio naš kolega i prijatelj Darko Meštrović, profesor u miru na Katedri za nosive konstrukcije. Rođen je u Šibeniku 28. srpnja 1953. godine, gdje je 1972. godine maturirao na Gimnaziji. Fakultet građevinskih znanosti u Zagrebu upisao je 1973. godine, a diplomirao 1978. godine s temom iz područja Dinamike konstrukcija. Neposredno po završetku studiranja zaposlio se na Građevinskom institutu, gdje je na Odsjeku za mostove pri Zavodu za betonske i zidane konstrukcije radio na stručnim poslovima. Od 1991. godine bio je zaposlen na Građevinskom fakultetu u Zagrebu, a od listopada 2003. godine, u polovici radnog vremena, i na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci. U znanstveno-nastavnom zvanju redovitog profesora u trajnom zvanju umirovljen je u rujnu 2018. godine.

Magistrirao je na Građevinskom fakultetu u Zagrebu 1987. godine, obranom rada pod naslovom „Dinamička analiza grednih cestovnih mostova pod prometnim opterećenjem“ pod mentorstvom dr. sc. Joška Ožbolta tada docenta, a 1989. godine izabran je u znanstveno-istraživačko zvanje znanstvenog asistenta. Nastavnu djelatnost je na Građevinskom fakultetu u Zagrebu započeo još 1982. godine nakon izbora u naslovno zvanje asistenta za predmet Betonske konstrukcije, a nakon zaposlenja na fakultetu 1991. godine, bio je asistent na kolegijima Betonske konstrukcije i Mostovi.

Doktorirao je na Građevinskom fakultetu u Zagrebu 1996. godine, obranom disertacije naziva „Umor armiranobetonskih i prednapetih cestovnih grednih mostova“ pod mentorstvom prof. dr. sc. Jure Radića. U disertaciji je za realni cestovni promet po prvi puta analiziran visokociklički umor u elastičnom području nosivosti ovih mostova.

Po stjecanju doktorata iz područja tehničkih znanosti, izabran je u suradničko zvanje višeg asistenta za kolegije Mostovi i Masivni mostovi. U znanstveno-nastavno zvanje docenta izabran je 2000. godine na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je kontinuirano

do umirovljenja bio nositelj kolegija Montažne armiranobetonske konstrukcije, a od 2005. godine i kolegija Potresno inženjerstvo, na kojima je uveo suvremene metode proračuna u nastavu, a u nastavu vježbi uveo obvezni rad na računalu i primjenu MKE u proračunu konstrukcija.

Od zaposlenja na Građevinskom fakultetu u Rijeci bio je djelatnik Katedre za nosive konstrukcije, prvi sa znanstveno-nastavnim izborom u znanstvenoj grani Nosive konstrukcije. U studenome 2005. godine izabran je u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora, a u lipnju 2011. godine i u znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora. U travnju 2017., Senat Sveučilišta u Rijeci potvrdio je njegov izbor u trajno znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora.

Na Građevinskom fakultetu u Rijeci održavao je nastavu na sveučilišnim studijima svih razina. Aktivno je sudjelovao i u pripremi nastavnih programa i planova bolonjskih studija za kolegije iz područja masivnih konstrukcija zgrada i mostova te bio nositelj i sunositelj kolegija Mostovi, Predgotovljene betonske konstrukcije, Prednapete betonske konstrukcije te Betonske i zidane konstrukcije. Na poslijediplomskom doktorskom studiju osmislio je sadržaj i bio nositelj kolegija Dinamika mostova. Mentorirao je sedam diplomskih radova studenata dodiplomskog studija našeg fakulteta te preko dvadeset završnih i diplomskih radova studenata naših bolonjskih studija, a u koautorstvu s diplomantima objavio je pet znanstvenih radova.

Tijekom svog radnog vijeka na oba fakulteta bio je aktivni znanstvenik. Kao autor i suautor objavio je više od četrdeset znanstvenih radova u domaćim i inozemnim časopisima te zbornicima radova znanstvenih skupova i međunarodnih konferencija na kojima je održao i brojna priopćenja. Kao istraživač je aktivno sudjelovao u realizaciji više znanstvenih projekata s tematikom nosivih konstrukcija, financiranih od strane Ministarstva znanosti RH te Sveučilišta u Rijeci i Sveučilišta u Zagrebu. Istraživanja na kojima je aktivno surađivao, i ona koja je provodio samostalno, rezultirala su objavljenim radovima iz područja njegova znanstvenog interesa u području dinamičke analize mostova, umornosti mostova kao parametra njihove pouzdanosti i trajnosti te potresne otpornosti masivnih konstrukcija zgrada i mostova.

Iz ovih su istraživačkih interesa proizašla i mentorstva dvaju magistarskih radova studenata tadašnjeg poslijediplomskog magistarskog studija Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, *Analiza mostovnih konstrukcija pobuđenih pokretnom masom* (Ivana Štimac, 2005.) te Građevinskog fakulteta u Rijeci, *Analiza predgotovljenih betonskih konstrukcija u seizmičkim područjima* (Danijel Simonetti, 2010.), kao i znanstvenih radova koji su objavljeni u koautorstvu sa studentima poslijediplomskih studija.

Stručnom djelatnošću bavio se od početka svoga radnoga vijeka te je, kao voditelj ili suradnik, sudjelovao u projektiranju jedanaest mostova

i nadvožnjaka, između kojih treba izdvojiti idejne projekte mostova na autocesti Karlovac-Bosiljevo, glavne projekte nadvožnjaka Trinarsko (na riječkoj obilaznici) i Josipovac (na državnoj cesti D2), glavne projekte mostova uz tunel Učka te idejna rješenja mostova Dolinske pruge Zagreb-Rijeka. Sudjelovao je i u izradi elaborata i ekspertiza (izdajamo pregled mostova u sklopu magistralnih i regionalnih cesta na području SIZ-ova za ceste Varaždin i Osijek) te provedbi projektantskog i investitorskog nadzora izvođenja značajnih mostova na autocesti Zagreb-Beograd, dionica Novska-Okučani i sanaciji luka mosta otok Pag-kopno.

Bio je član Hrvatskog društva građevinskih inženjera, Hrvatskog društva građevinskih konstruktora i Društva sveučilišnih nastavnika i drugih znanstvenika u Zagrebu.

Naposljetku, svima nama na Katedri za nosive konstrukcije bio je dragi kolega kojega smo poštovali. Mi najstariji ga pamtimo kao angažiranog, ponekad i strogog, ali uvijek pravednog asistenta iz razdoblja studiranja na Građevinskom fakultetu u Zagrebu te mentora na izradi magistarskog rada tadašnjeg poslijediplomskog magistarskog studija Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i zato smo mu zahvalni na znanju koje je u tim razdobljima na nas prenio i iskustvu koje je s nama podijelio. Prema svima nama na Katedri prije svega je bio dobar čovjek s kojim se moglo iskreno razgovarati i savjetovati o profesionalnim ili sasvim osobnim temama. I, da, imamo potrebu reći kako nikada nismo čuli da je ikoga spomenuo bilo kako drugačije osim po dobru. Sigurne smo da je i to važan doprinos našoj Katedri, ne manje bitan od svega što smo baštinili od njegove djelatnosti na ovome Fakultetu i upravo time smo željele zaokružiti ovaj tekst prepun činjeničnih podataka.

pripremile: Adriana Bjelanović i Ivana Štimac Grandić